REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf.. Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 111 — Brașov, Luni-Marți 20 Mai (2 Iunie) — 1908.

Felicitarea generalilor.

A fost măreață, după cum am prevăzut, manifestația tuturor generalilor armatei austro-ungare, cari au felicitat, în frunte cu archiducele-moștenitor Francisc Ferdinand, pe bătrânul Împărat la jubileul său de 60 de ani de domnie. Punctul de culminațiune al serbărei a fost alocuțiunea archiducelui Francisc Ferdinand în numele armatei și a flotei și răspunsul împăratului.

Arhiducele Francisc Ferdinand a vorbit cu accent puternic și cu elan oratoric. El, ca și Împăratul, n'a făcut politică și totuși au făcut politica cea mai plină de efect, țintuind în discursurile lor absoluta importanță și necesitate a tăriei și unității armatei pentru dinastie și monarchie. Adevărat că Majestatea Sa, răspunzând la asigurările de felicitate ale arhiducelui Francisc Ferdinand, care a preamărit pe Împărat ca esemplul luminos al tuturor virtuților soldățești, a ripostat îndesat, glorificând armata sa, care a rămas statornică și tare în mijlocul curentelor și schimbărilor timpurilor și a sfârșit prin a zice, „că ea este o stâncă pe care să razămă siguranța tronului său, și nu numai a Monarhiei ci și siguranța popoarelor sale„.

Intre popoare și monarhie este o oarecare deosebire. Armata poate fi paza monarchiei, dar a fi pază popoarelor ei e mai greu de înțeles, după-ce aceasta armată în baza nouelor instituțiuni este însăși o armată a popoarelor.

Cum am mai zis, Majestatea Sa a fost totdeauna cu trup și suflet soldat și a nutrit cele mai mari simpatii pentru armată din momentul când ca tânăr arhiduce a apărut pe câmpul de bătaie alături de Radetaky și prin pasul acesta curagios, căci era pericol, și-a câștigat simpatiile armatei. De atunci Impăratul a lucrat necontenit la reorganizarea desvoltarea și întărirea armatei și a flotei.

Trebue că a fost foarte emoționat văzându-se față în față cu toți factorii și conducătorii acestei armate și acestei flote puternice. Dar și sutele de generali cari erau așa mult îndesuiți în sala de ceremonii, încât cei dindărăt abia mai puteau auzi discursurile ținute în capul sălei, vor fi fost emoționați de aceasta rară priveliște.

Interesant va fi fost, că printre ei s'au întâlnit cu cunoscuți cari nu se văzuseră unii pe alții de câte treizeci și mai bine de ani. Impăratul, după cum se raportează, a fost foarte vesel și a vorbit viu și cu putere.

Au mai adresat felicitările lor, la cari a răspuns Majestatea Sa, și deputațiunile regimentelor, cari poartă numele Monarchului.

C'un cuvânt manifestațiunea de omagiu a generalilor armatei și a admiralilor flotei, s'a desfășurat în mod liniștit și impuitor, dar ea este și rămâne un viu protest în contra tuturor acelora, cari fie într'o parte, fie în alta a monarhiei, dar mai ales într'o parte a ei uneltesc în contra unității armatei și o declară nu de o instituțiune eșită din sânul popoarelor, ci de un instrument al celor din fruntea ei.

Aceasta ar putea să și-o însemne bine toți kossuthiștii vechi și noi și să știe că postulatele lor zise naționale față cu armata comună, își au limitele lor, peste cari nu se va mai putea trece fără a provoca un conflict direct cu ea și cu dinastia, cum s'a mai întâmplat la urcarea pe tron a actualului Domnitor.

Din dieta ungară. In ședința de Sâmbătă a dietei s'a început discuția asupra legei financiare pentru 1908. Deputatul *Vlad*, luând cuvântul, declară că refuză să voteze proiectul pentru a arăta neîncrederea sa către guvern, care nici până acum n'a anunțat principiile reformei electorale. Pacea cu naționalitățile nu se poate face decât dându-le egalitatea de drepturi. Ministrul *Wekerle* într'un discurs foarte lung se ocupă de cuvântarea deputatului Vlad și declară că va respecta în reforma electorală pretensiunile naționalităților, dar că va păstra în același timp în toate condițiunile caracterul maghiar al statului. Dacă naționalitățile primesc aceste principii, se va face o înțelegere.

Dep. Nagy *György* a interpelat în cestiunea *participării guvernului la festivitățile jubileului imperial din Viena*. *Wekerle* a răspuns imediat, declarând că dânsul a participat la acest jubileu numai din curtuasie, iar ministrul Jekelfalussy a trebuit să participe în calitate de general activ.

Intâlnirea între Țarul Rusiei și președintele Fallières. Se asigură din isvor autorizat că președintele Fallières se va întâlni cu Țarul Rusiei la Reval pe la 27 Iunie.

Congregațiunea comitat. Brașov.

Măcelul din Cristian. — Depunerea banilor orfanali la institutele publice.

— 1 Iunie n. 1908.

Sâmbătă s'a ținut adunarea de primăvară a comitatului Brașov. Toate obiectele dela ordinea zilei, în număr de 184, au fost resolvite în cele două ședințe ținute înainte și după amiazi.

Inainte de a întra în ordinea zilei, d-l viceșpan a răspuns la interpelarea, făcută de membrul I. *Lengeru* în adunarea din toamna trecută, cu privire la *măcelul din Cristian*, săvârșit, precum știm, de o ceată de husari turmentați față de pacinica poporațiune românească din acea comună. In răspunsul său d-l viceșpan a adus la cunoștința interpelantului, că husarii și-au primit pedeapsa meritată. Sentința am publicat-o la timpul său. (Sergentul *Wolf* a fost condamnat la un an închisoare și perderea gradului, iar ceilalți 13 husari la închisoare dela 1—4 luni.)

D-l I. *Lengeru* declară, că deplin satisfăcut ia la cunoștință comunicatul viceșpanului, cu atât mai mult, că din atâtea casuri de asemenea natură, ce s'au petrecut în țară în timpul din urmă, numai despre acesta primim știre, în răspunsul viceșpanului, că nedreptatea ce s'a făcut poporului și-a aflat pe cale judecătorească răsplata cuvenită și corăspunzătoare suveranității poporului.

Din obiectele dela ordinea zilei, cari s'au pertractat, a oferit un interes mai mare pentru noi Românii numai *afacerea depunerii banilor orfanali din partea sedriei orfanale a orașului Brașov la institutele publice de bani din orașul nostru*. Se știe adecă că representanța orașului Brașov, *în contra propunerii presentate de comitetul permanent al comunei Brașov*, a decis și încă la propunerea membrului A. *Vlaicu*, *ca la institutul »Albina« pe viitor să nu se mai depună nici un ban*, pentru-că »Albina« ca toate institutele filiale, iau numai banii de aici dela noi fără să ne lase vre-un folos. Afacerea aceasta ajunsese în ședința comunală la ordinea zilei tocmai între obiectele din urmă, când mai erau numai 5—6 inși presenți din representanți, iar dintre Români numai d-l A. Vlaicu, căci ceilalți — abstrăgând dela cei ce absentau din Brașov — parte cunoscând propunerea comitetului permanent, parte fiind și timpul foarte înaintat, părăsiseră deja ședința.

Câțiva dintre reprezentanții comunali au recurat contra hotărârei reprezentanței comunale. Cauza a ajuns acum la comitat. In comisiunea permanentă comitatensă, care a premers adunării de Sâmbătă, s'a primit cu majoritate de voturi decisul comunei Brașov sub cuvânt că hotărârea adusă e formal corectă. Astfel a ajuns cauza în ședința reprezentanței comitatense din 30 Mai 1908.

In contra propunerii a luat cuvântul dl I. *Lengeru*, arătând cum s'a desvoltat cauza. Oratorul spune, că deși nu se poate zice, că conclusul n'ar corespunde formelor, pentrucă legea nu prescrie câți membrii trebuie să fie prezenți la aducerea unui conclus,— când s'a luat conclusul în ședința comunală, dintre reprezentanți n'au fost decât 5—6 inși de față,— totuși hotărârea adusă formal este incorectă întrucât ea nu exprimă convingerea majorității reprezentanților.

E incorect conclusul însă în merit pentrucă jignește 33 de mii de suflete, adecă majoritatea relativă din comitat, respective poporațiunea română. Despre banii pupilari ai acestei poporațiuni e vorba: să se depună ei și la »Albina« sau numai la alte institute neromâne? Eu cred, zice oratorul, că acest institut dela 1882 a servit poporul român per eminentiam, dar n'am auzit nici pe alții să se fi văitat vreodată că n'au fost serviți. Ei bine! Ar fi o nedreptate să iei banii dela Români și să nu-i depui cu interese la un institut român, ca să ajungă a fi folosiți iar de Români, ci să-i puni exclusiv numai la institute neromâne.

Mai departe conclusul adus constitue și un fel de ofensă națională, căci cei cari preterează »Albina«, pentrucă noi Românii ținem că »Albina« e institut românesc, nu vor să știe de noi. In modul acesta cred că nu cultivăm dragostea ce există între fiii aceleiași mame.

Continuând dl Lengeru comunică că însuși membrul Vlaicu, care susținea că opinia publică românească nu e înverșunată, din cauza concluzului comunei, văzând acum cât de unanim și cât de vehement s'au exprimat față de d-sa toți reprezentanții români, li-a dat satisfacțiune prin aceea, că a renunțat de a susținea părerea sa despre efectul acestei hotărâri comunale asupra poporului român și prin urmare a renunțat de a mai combate pe adversarii săi români, de aceea nici nu s'a prezentat la ședința de acum.

Dar mai este și o altă împrejurare. Hotărârea comunei Brașov cuprinde în sine și un vot de neîncredere față de institutul Albina, fără a-l motiva fie cât de puțin. Această neîncredere institutul Albina n'o merită din nici o parte. S'ar putea dovedi tocmai contrarul.

Face deci propunerea *să se anuleze decisul comunei Brașov și cauza să se retrimită comunei spre a o pertracta de nou.*

Propunerea a spriginit-o Dr. V. *Saftu*, deputatul sas Fr. *Kopony* și prof. maghiar *Halász*.

Fiscalul Dr. *Mețianu* și viceșpanul susțin, că concluzul formal e corect. Fișpanul contele *Mikes* declară că în cazul prezent unii membrii sunt prea sensibili. Nimenea nu voește să vateme sentimentul național românesc, nimenea n'a fost condus la deciderea acestei afaceri de sentimente dușmănoase Românilor; cu atât mai puțin poate cineva afirma că această hotărâre ar fi un vot de neîncredere pentru Albina. Din contră! Congregațiunea comitatului însuși a hotărât ca banii orfanali comitatensi să se depună și pe viitor la institutul Albina. Dealtfel — zice fișpanul — hotărârea adusă are valoare *numai pe 1908*, care deja a trecut de jumătate. Este convins, ca la an va dispune și orașul altfel. Prin urmare crede, că nu e corect să se anuleze concluzul, care formal e corect.

Incheiându-se discuția și punându-se la vot, propunerea comisiunii permanente se primește cu majoritate de voturi. Reprezentanții români au votat contra.

Celelalte obiecte dela ordinea zilei au fost de mai puțin interes.

Adunarea s'a încheiat la orele 6 și jum. seara. *Rip.*

Discursul episcop. Dr. Dem. Radu

prin care a salutat pe S. Sa Papa Piu X. în numele peregrinilor români în audiența din 27 Maiu 1908.)*

Prea fericite Părinte!

Dela s. Ioan Crisostomul, a cărui sărbătorire ai celebrat'o acum de curând Sanctitatea Ta în aplauzul întregei lumi catolice, am învățat că deja din timpurile cele mai depărtate mulțimea credincioșilor și chiar și împărații, conzulii și conducătorii armatelor au alergat spre vecinica cetate, Roma, ca aci la mormintele principilor apostolilor venerând moaștele lor cele sfinte să deie dovadă viuă despre adevărata credință ce o mărturisiau cu mândrie în sufletele lor. După o asemenea povățuire și la lumina acestei evlavioase tradițiuni venit'am și noi arhierei, preoți și credinciosi din diecezele provinciei bisericești gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș a Românilor de sub stăpânirea coroanei sf. Stefan al Ungariei, încurajați de binecuvântarea metropolitului nostru și a episcopului din Gherla, precum și petrecuți de dorințele fraților noștri rămași acasă, spre a ne închina la aceleași morminte glorioase și spre ați aduce Ție, Prea fericite Părinte, din incidentul fericit al jubileului Tău sacerdotal, ca și următorului sfântului Petru, tributul prea umilitelor noastre sentimente de gratulare.

Și am venit, Prea fericite Părinte, mișcați și de gândul așișderea nobil că noi aci în Roma, suntem la leagănul străbunilor noștri, la sînul scumpei noastre mame, a cărei ființă o păstrăm cu scumpătate întru noi înșine, a cărei limbă o cultivăm cu dragoste, a cărei nume îl purtăm ca cea mai frumoasă din podoabele noastre și ale cărei sentimente susțin viața în pepturile noastre, și astfel legați fiind cu dânsa prin adevăratele legături ale firei, mult forte, ne mândrim repețind și noi marile cuvinte ce le-a îndreptat într'un moment așișderea înălțător împăratul Ioanițiu către pontificele Inocențiu III: *»nos genere et sanquine Romani«*, și facem aceasta cu atât mai vârtos, căci ne simțim aprinse inimile și de cea mai mare recunoștință pentru deosebita dragoste care tot de aci dela înălțimea catedrei s. Petru s'a vărsat mereu peste biserica noastră în fel și fel de forme, iar mai pe urmă prin

---

*) Despre decursul audienței am adus o telegramă în nrul 107 dela 15 (28) Maiu a. c.

prin întărirea din nou a drepturilor și privilegiurilor cari după întocmirea bisericei grecești și în senzul decretului unirei promulgat de Conciliul ecumenic din Florenția și a actelor unirei noastre, se cuvin bisericei noastre. Acestea privilegii au fost și vor fi totdeauna (conc. III. pag. 72) nu piedecă, ci ajutor, pentru menținerea supunerei noastre prea credincioase, și ascultărei noastre firești cătră sf. scaun apostolic și pentru întărirea unității de credință cu întreaga biserică catolică și cu păstoriul ei cel mai înalt și cap văzut, Pontificele roman, vicariul lui Christos pe pământ.

Binevoiește a privi așadar, prea fericite Părinte, cu iubire părintească preste aceasta mică ceată a peregrinilor români cuprinși de nespusa bucurie, căci s'au putut prezenta înaintea augustei Tale fețe de vreme ce s'au putut delecta între zidurile Romei la contemplarea monumentelor străbunilor lor păstrate până acuma prin îngrijirea Pontificilor romani. Binevoește a primi cu clemența și grația suverană modestul tribut al sincerității sentimentelor noastre fiesci ca și un semn al credinței noastre catolice, al devoțiunei și nestrămutatei noastre alipiri cătră sf. scaun apostolic, ale cărui glorii sunt gloriile noastre, ale cărui amărăciuni sunt amărăciunile noastre, și ale cărui speranțe de învingere sunt speranțele noastre. Binevoește a ridica ochii Tăi spre ceriu și Dreapta Ta peste noi spre a ne întări în credința și a ne mângăia conform însărcinărei ce ai primit'o prin fericitul Petru dela Domnul, întru greutățile cu cari are a se lupta viața creștinească pe pământ: iar în semnul tuturor acestora binevoiește a împărtăși binecuvântarea apostolică peste biserica noastră, peste *națiunea noastră română*, peste iubita noastră patrie, peste noi toți și peste cei ce ne așteaptă la vetrele noastre, ca să ducem veste bună dela Prea iubitul nostru Părinte, pe care Dumnezeu să-l păzească întru mulți ani cu fericire!*)

În atențiunea »clubului român« al congregației comit. Sibiiu.

Hosman, 29 Mai 1908.

Încă în anul acesta se va vinde prin licitațiune un complex de pădure de circa 1 milion cor., care sumă va intra în cassa alodială a comunei Hosman. Dispunând astfel comuna de mijloace, ear de altă parte cunoscând starea școalei române de aici, care corăspunzând întru toate legii celei nouă, dar neputând întregi salarele învăț. din mijloacele proprii, a fost silită a recurge pentru întregirea salariului la ajutorul statului, subscrisul a pus în vedere notarului comunal și a altor persoane de aici, cari cunosc primejdia... în casul când școala română ar înceta în urma asprimii legii.., încât a ajuns lucrul acolo, că notariul comunal a propus în ședința representanței comunale ținută sub presidiul protopretorelui Luni în 25 Mai a. c. »ca în viitor salarele celor 2 învățători ev. lut. și salariul învăț. gr. cat. (și copii gr. or umblă la școala aceasta) să fie plătit întreg din Alodiu, fiecare căpătând anual suma rotundă (din alodiu) de 1400 cor. Propunerea s'a primit cu majoritate.

Doi preoți, membri ai representanței, au cerut însă câte 500 cor. anual pentru catechisație; representanța le-a votat câte 100 cor. Ei însă nefiind îndestuliți, au insinuat vot separat și probabil unul va înainta și recurs.

În anul 1903 încă a fost decisiunea representanței, ca să se vândă un complex de pădure de circa 40,000 cor. pentru edificarea școalei române și săsești. Lucrul a rămas însă baltă din causă că făcându-se recurse, jud. adm. a nimicit hotărârea representanței comunale, ear aceasta revenind din nou asupra lucrului a decis ca să rămâie pădurea nevândută, (deși era concesiunea dată) car cei interesați să înceapă *a cerși*... pentru a-și face școală, dacă le trebue, ceeace cu Românii s'a întâmplat, cu Sașii însă nu, căci ei dispun de *multe* mijloace.

Adecă representanța a decis ca școala română săsească să primească pentru edificare 3/4 părți și cea românească 1/4; după »cheia sufletelor« trebuia să capete școala românească mult mai mult. Cel puțin noi pe acest motiv ne-am basat, numai cât Sașii vezi încă știu că între noi multe suflete sunt, cari abia răsuflă, la comună însă și în alte părți nu contribuie cu nimica.

Da, și în casul de acum cu salariul ar trebui să capete școala română, ceva mai mult ca 1/3 (după cheia sufletelor), dar să nu uităm că comuna e săsească, ei dau 90% dare și *primejdia e mare!*

În rândul trecut (cu edificarea) însumi am făcut recursul; în casul acesta însă rog pe on. membrii ai »clubului român« comitatens ca să voteze *neschimbat* conclusul representanței comunale referitor la salarisarea învățătorilor.

Atrag însă atențiunea »clubului« la o altă decisiune a representanței comunale din aceeași zi, ca adecă »streinul care s'ar așeza în Hosman, în viitor să solvească în Alodiu o taxă de 1000 cor., altcum nu va avea drepturi comunale«! Aceasta de dragul Românilor!

Ioan Pampu.

*) Discursul a fost rostit latinește. Traducerea e autentică.

Din România.

București, 18 Mai 1908.

Congresul medicilor a luat sfârșit Marți, cu un banchet, la care a luat parte și d-l Dr. Jean Cantacuzino, directorul general al serviciului sanitar. S'a toastat de mai mulți medici, între cari și dd. Leonte, Mironescu, Cerchez, Botescu, cari toți au pus în evidență neobosita activitate a doctorului Cantacuzino, poate cel mai bun director pe care l'a avut serviciul sanitar al țării până azi, omul care și-a făcut un mare merit din reformele pe care le-a introdus în serviciile noastre medicale.

Un om, care e chemat să aducă servicii societății, nu se cere să aibă numai titluri și nume într'o specialitate, sau să facă politică (d-l Cantacuzino n'o face), ci se cere ceva mai mult: să fie un om de inimă — și d-l Cantacuzino este un rar iubitor de oameni.

Pentru erudiția și inima sa se speră că acest om va fi nedespărțit de direcția serviciului nostru sanitar.

Săptămâna viitoare vor începe lucrările, în fiecare județ, *comisiunile instituite pentru evaluarea pagubelor pricinuite de revolte.*

Aceste comisiuni se compun în fiecare județ din administratorul financiar al județului, ca reprezentant al ministerului de finanțe, președintele tribunalului, dacă nu e și el un proprietar devastat, iar dacă a suferit pagube va fi înlocuit printr'un judecător al tribunalului, apoi proprietarul care n'a suferit pagube și care plătește cea mai mare dare în județ — acesta ca delegat al consiliului de miniștri.

De altfel pretențiile devastaților sunt fără măsură. După cererile sosite până azi ele se urcă la 75 milioane, din cari 19 milioane cere singur județul Teleorman și tot cam atâta încă alte trei județe. Camera însă a votat numai 15 milioane.

Dar se știe, că fiecare cere cât poate spre a-i-se plăti cât se poate mai bine.

Să sperăm însă, că vor fi plătite întâi gospodăriile sărace, complet distruse de tunuri.

*

În conziliul comunal de Joi al Capitalei s'a discutat *chestiunea tramvaielor*. S'a raportat de cătră d-l primar rezultatul tratativelor cu directorul societății de tramvaie din București, căreia i s'a cerut să transforme toate tramvaiele cu cai în tramvaie electrice. Societatea însă, nevoind să facă asemenea reforme, comuna se va mulțumi tot cu sistemul de azi până la 1916, când expiră contractul cu societatea de tramvaie. Până atunci comuna plănuiește să facă alte linii pe lângă celelalte, neîndestulătoare. În aceeași ședință s'a decis de a se trata cu societatea geografică pentru ridicarea planului orașului București.

*

În ziua de 21 Maiu se va face *inaugurarea solemnă a tipografiei „Neamul românesc"* societate formată din acțiuni românești numai. La această serbare vor lua parte mai mulți funcționari din toată țara, studenți și partizani ai politicei naționaliste, înaugurată de dd. Iorga și A. C. Cuza. Escursiunea se va face din București cu trenul de dimineață și în aceeași zi inapoierea din Vălenii de munte la ora 4 p. m.

*

Eri, azi și mâne se ține la Galați *congresul profesorilor de istorie* din țară, sub președința d-lui prof. universitar Onciul. Un comitet de profesori s'a instituit la Galați pentru a face o primire din cele mai frumoase colegilor. Va lua parte la congres și d. Iorga.

*

Împreună cu d. Mehedinți, profesor de geografie la universitatea din București și d. Țigara-Samurcaș, profesor la școala de arte frumoase, 50 studenți din *Societatea studenților* în litere vor face în ziua de 21 Maiu o escursiune la curtea de Argeș.

M.

ȘTIRILE ZILEI.

— 19 Maiu v.

În amintirea lui Ciprian Porumbescu. În ședința recentă a comitetului bisericei Sf. Nicolae din Scheiul Brașovului s'a votat suma de 100 cor. pentru piatra comemorativă, care se va ridica la mormântul din Stupca (Bucovina) al regretatului compositor român. Totodată comitetul a decis a se oficia în biserica Sf. Nicolae un parastas solemn Duminecă viitoare, ziua în care se împlinesc 25 ani dela moartea lui Porumbescu. La parastasul solemn va esecuta cântările prescrise corul mixt al bisericei Sf. Nicolae sub conducerea d-lui prof. G. Dima.

Premii la universitatea din Cluj au obținut și anul acesta mai mulți Români, precum ni-se scrie. Unul dintre cele mai frumoase a fost conferit d-șoarei *Nora Leményi*, care între studente, ea singură a primit această distincție. Lucrarea d-sale premiată cu 150 cor. este »*Literatura veche asupra legendei germane sf. Elisabeta etc.*« — Pentru o lucrare prezentată la facultatea de litere (Istoria lui Leon Înțeleptul) d-l *Victor Mologna*, anul III a primit 60 cor., iar d-nii *Mihai Novacu* și *Ioan Bojor* au fost distinși cu câte 100 cor. pentru lucrări din domeniul matematicilor și științelor naturale. — Împărțirea premiilor a avut loc Vineri între solemnitățile obicinuite.

Sinod parochial. Pe Duminecă viitoare este convocat sinodul ordinar al bisericei Sf. Nicolae din Scheiul Brașovului. La ordinea zilei sunt: rectificarea listei sinodale și alegerea comisiunei sinodale pentru censurarea socotelilor anului de gestiune 1907.

Din partea direcțiunei »Institutului pedagogic gr.-cat. din Blaj« primim spre publicare următorul apel: *Mult Stimate Domnule!* Conform încredințării, ce am primit prin ordinul Preavenerației Consistor metropolitan Nr. 2179—1908, cu toată stima ne luăm voie să apelăm la toți părtinitorii instrucțiunii cu rugarea, ca să binevoiască a dona pe sama muzeului, acum înființând al Institutului nostru pedagogic din obiectele ce posed. Dorim să punem bază acestui muzeu, reclamat de mult de interesele instrucțiunii fiitorilor învățători și impus prin ordinul Inaltului Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică Nr. 16,153—1908. Obiectele ce ne veți trimite, Vă rugăm să le însoțiți de numirea lor și alte date folositoare. Tot ce vom primi vom induce în un catalog special, unde vom nota și numele marinimoșilor donatori. După ce suntem siliți să facem începutul mai târziu la 1 Septemvrie a. c. st. n. Vă rugăm ca până la acest termin să ne expedați lucrurile donate. În firma credință, că nu ve-ți întârzia a ne răspunde cu oferte marinimoase în favorul muzeului nostru, Vă rugăm să primiți asigurarea deosebitei noastre considerațiuni. Blaj în 16 Maiu 1908. Direcțiunea: *George Muntean.*

Necrolog. Corpul profesoral dela gimnaziul superior gr. cat. român de Beiuș cu adâncă întristare face cunoscut, că iubitul coleg *Ioan Fersigan* profesor p. o., preot diecezan v. a. diacon onor. și asesor conzist. a răposat subit în Domnul în 29 Maiu 1908 la 8 oare a. m. în anul 48 al etății și 20 al profesoriei sale. Osămintele pământești se vor înmormânta în cimiterul gr. cat. din loc în 31 l. c. la 4 oare p. m. iar sf. Liturghie pentru sufletul adormitului se va celebra în bis. parochială, Marți în 2 Iunie a. c. Beiuș la 29 Mai st. n. 1908. Fie-i țărâna ușoară și memoria vecinică!

Mișcarea în poliția din România. Ni se scrie: Următoarele mișcări s'au făcut în poliția din România: *Pitești*: D-l N. Ioanicescu polițaiu cl. III; *Constanța*: D-l V.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Scrisori — cătră mai mulți.

— A doua scrisoare. —

Cluj, 11/V 1908.

Aceasta scrisoare, dragă P., este continuarea la — cea precedentă. Iartă-mi acest spirit de tânăr gazetar român.

Ieri am încheiat cealaltă, și am trimis'o numai decât, apoi m'am apucat și-am mai cetit odată articolul tău din »Unirea«. Un nou torent de idei, pe urma nouei cetiri... și o nouă pleavă de vorbe, ha?

Vei avea răbdare să cetești, — să vânturi?

*

Cele trei clase, în cari împarți tu tinerimea, după origine și după pungă, îmi par tot mai greșit stabilite. Eu cunosc numai două clase.

Ai ști să dai o definiție precisă pentru ceia ce înțelegem noi în cuvintele »teologi« și »iuriști«?

Vezi, eu numai aceste două clase, tipuri, sau concepții chiar, le cunosc. Definiția însă ai face bine dacă mi-ai da-o tu. Pentru mine încă e cam neîamurită. Mă apuc deci să scriu ceva și despre »concepțiile« acestea, aducându-mi aminte de-o cugetare a lui Iorga; anume că: »unii scriu fiindcă știu ceva, alții *pentru* a ști ceva«.

Nu zâmbi înainte. Paradoxul se poate dovedi ușor de aforismă.

*

Cum faci tu numai clasificarea?

Clasa I. Cei cari »în sodoma de păcate trupești și corumperi sufletești își păstrează nepătată făptura.. prin cetania cuminte a literaturii noastre românești«. (Un șopot discret: idealogule!)

Clasa II. »Băieți cu suflete bune, însă... din cauza mediului... cu simpatii pentru cultura ce li se bucină necontenit în urechi... totuși au încă atâta dragoste și alipire pentru neam, pentru ca să poată face deschilinire între principiile unei vieți și unei culturi cu adevărat naționale și între principiile unei culturi străine și primejdioase«. (Foarte bine. Dară procentul do 40—50 redu-l la 4—5. Atunci îi poți identifica în dragă voe cu minoritatea *conștienților* mei. Bine înțeles adăugând — ca să nu zic: punând în loc — pe lângă »alipire de neam«, ce zici, că le ține sufletul, mai un bun mănunchi de *sentimente omenești înălțătoare!*)

Clasa III. »Firi pripite și supărătoar de superficiale, caractere dubii și sensibilități morboase (admirabil)... știu număra pe degete café-chantanurile Budapestei, nelipsiți jucători la alergările de cai, mulți dintre ei cărtași ireproșabili... se leapădă de principii și convingeri... sunt odrazlele scumpe ale aristocrațimei noastre«. (De tot bine — în teorie. Insă dacă aș întreba de cutare și cutare, mi-e teamă, că ai înșira mulți nevinovați în salba asta!)

Acuma dă-mi voe să numesc în trei cuvinte pe fiecare din aceste clase: *primitivii, adevărații, ecrescenții.* Cei dintâi tot așa de »buni« ca și cei din urmă — laolaltă mare majoritate din scrisoarea-mi precedentă. Cei dela mijloc o clasă opusă cu ei, iar nu un fel de punte de trecere cum se înțelege din scrisul tău — încolo, mica minoritate din scrisoarea-mi precedentă. Primitivii tăi ca și ecrescențele nimărui sunt de-opotrivă de »rău crescuți«, însă!

*

Tu P. vreai cu orice preț — să te întorci la natură. Nu pot să-ți urmez, iartă, mie nu-mi place — otava.

Pot să-ți esplic chiar, de ce nu-mi place.

Odată ce nu mai căutăm răul după origine, cum am făcut în scrisoarea trecută, ci căutăm să-l examinăm așa cum îl găsim, trebue să-mi dai dreptate, și să mai lași din conservativismul tău, ce te duce la »neagră reacție«, îndată ce vei căuta să pătrunzi mai bine în ființa fiecărei clase stabilite de tine.

Așa mai pe ici pe gros iată cam ce ai găsi, cred eu:

În clasa întâia: o muncă cinstită însă grozav de unilaterală. Orizonturi înguste, firi grecoaie, însă (da, însă) aspirații disproporționate. Oamenii aceștia au apoi cel mai mare cusur al visătorilor: pentru munca lor grea, *de obicei însă improductivă*, așteaptă să le vină *răsplata* în chip de porumb fript!! Nu e rar între ei nici tipul, care se aprinde repede și bucuros între pahare, crezându-se apostol în astfel de momente.

În clasa doua: muncă moderată, aleasă. Spirite senine. Oameni cari, având un frumos simț de realitate, *știu să-și câștige ei înșiși răsplata*, și nu se revoltă împotriva acelei proaste legi a societății, că *deosebit* trebue să cauți munca și deosebit răsplata.

În clasa treia: Cei cari își iau *răsplata* înainte, și fără de a fi muncit. Cei

Stoianovici subcomisar cl. III; *Slatina*: D-l D. Constantinescu subcomisar cl. III; *Panciu*: D-l C. Marinescu subcomisar cl. II; *Vaslui*: D-l P. Mihailov comisar cl. III; *Mizil*: D-l C. R. Popescu subcomisar cl. III; *Drăgăşani*: D-l Tr. Andreescu subcomisar cl. III; *Chitila*; D-l A. Tătaru comisar cl. III, şef al poliţiei gărei; *Predeal*: D-l Vasile Ştefănescu subcomisar cl. III, în locul d-lui I. M. Georgescu mutat; *Filipeşti*: D-l I. M. Georgescu subcomisar cl. III şef de poliţie al oraşului; *Urlaţi*: D-l D. Ionescu subcomisar cl. III, şef al poliţiei oraşului.

Fapta unui nebun. Din Paris se anunţă că în noaptea spre Sâmbătă un student în medicină, Reschid Mustapha, în vârstă de 34 ani, căruia prinţul turc Mahomed-Ali îi dăduse din milă adăpost în casa lui, a atacat pe prinţesa Fatma, sora lui Mahomed-Ali şi pe fiul prinţesei pe când dormeau, rănindu-i cu lovituri de cuţit. Reschid-Mustafa, care e nebun, a fost arestat şi pretinde că a comis fapta sa criminală fiind pus în stare ipnotică de un medic.

Ciocnire de trenuri. Sâmbătă seară s'a întâmplat o ciocnire de trenuri în Alexandria, între un tren expres venind din Cairo şi un tren de marfă plecat de aci. Sunt 2 morţi şi 15 răniţi.

Tragere la ţintă. In zilele de 25, 26 şi 27 Iunie vor avea loc în Poiana exerciţii de tir cu soldaţii din garnizoana Braşovului. In aceste zile e interzis a călca teritoriul din Poiană.

Un copil într'un pachet. Din Triest se anunţă că o damă elegant îmbrăcată apropiindu-se de un grup de elevi ce eşiau din curtea şcoalei evanghelice, a rugat pe unul din copii să-i ţie un pachet. Peste câteva minute dama dispăru lăsând pachetul în mâna copilului. Sosind acasă şi deschizând pachetul a fost găsit un copil de curând născut, care avea urme de încercări de strangulare. Nu s'a putut afla cine este dama misterioasă.

Sonde aprinse de trăsnet. O ploaie torenţială a căzut Sâmbătă peste Câmpina trăsnind sonda Nr. 3 proprietatea d-lui Gogu Ştefănescu. Focul s'a întins apoi la sonda Nr. 2, proprietatea societăţii »Steaua« şi de aci a aprins schela arzându-o până la temelie. Pagubele se urcă aproximativ la 50,000 lei.

Revoltele din Coreea continuă. Din Seul se anunţă că în cursul lunii Mai au avut loc 53 de ciocniri între trupele japoneze şi insurgenţii coreeni. Coreenii au pierdut 594 de inşi; japonezii au pierdut 30.

O nouă deraiare de trenuri în America. Din Connellsville (Pensylvania) se anunţă că un vagon de drum de fer a deraiat lângă Garettsville pe linia Baltimore and Ohio precipitându-se peste dig. După primele ştiri ce s'au primit toţi pasagerii ar fi răniţi. Trenul era plin de pasageri.

Canalizarea oraşului Braşov.

(Instrucţiune.)

— Fine. —

Dacă e vorba ca conductele să nu să astupe niciodată, atunci clătirea, care de altmintrea trebue să se facă şi în lunile de iarnă, trebue făcută aşa, că în scafele umblătorilor, amesurat folosirei umblătorilor în decursul zilei, să se toarne apă din mână.

Spre scopul acesta se'nţelege de sine că se poate folosi şi apă de spălat şi de clătit, dacă nu conţine prea multă murdărie; asemenea e de înţeles, că cel ce foloseşte umblătoarea, nu trebue îndată să ducă cu sine şi vasul cu apă.

La closete, cari după poziţia lor nu-s scutite de îngheţ, cari însă dintr'o parte sunt lipite de câte o odae sau cuină caldă, se poate încungiura îngheţarea ţevii de apă şi a vasului pentru apa de clătit prin aceea, că conduci şi ţevile în aceste localităţi calde şi aşezi acolo şi vasul de clătit cu apă. Ca să poţi folosi vasul de clătit din umblătoare, n'ai alta de făcut, decât să aşezi lanţul sau sfoara din umblătoare, cu care slobozi apa din vasul de clătit, să o aşezi pe două sulişoare, şi în modul acesta poţi folosi iarna întreagă aparatul de clătit fără teamă că va îngheta.

Dacă ne ţinem de principiu, adecă dacă transpunem syphonul într'un puţ şi la un loc, care-i ferit de îngheţ, atunci chiar şi umblători de lemn, cari stau libere în curte, pot fi adnexate la conductul de apă fără mari cheltuel.

Afară de astea, la case esistente deja va fi uşor posibil în cele mai multe casuri a afla pentru closet un loc de 80 până la 90 cm. lăţime şi 1·1 până la 1·3 m. lungime — nu trebue mai mare — atâta loc se poate lua sau din spaţiul cuinii, sau din al altei încăperi a locuinţei. Acest loc poate fi despărţit de cuină sau de alt spaţiu al locuinţei prin un părete de lemn bine văruit sau văpsit şi întărit şi de podini şi de tavan prin psingi.

Cu cât closetul este mai aproape de locuinţă, cu atâta folosirea aceluia este mai comoadă şi cu atâta sunt şi spesele mai mici atât cu facerea conductelor fundamentale cât şi cu conductele de anexare.

De aceea trebue bine cumpănit, că oare bine e ca umblătorile, cari se află acum în fundul curţilor, să le lăsăm tot acolo şi pe viitoriu, făcându-le conduct de adnexare mai lung sau să le strămutăm mai aproape de locuinţe şi să le adnexăm cu conducte mai scurte. Spesele strămutării cu conduct mai scurt se egalizează cu spesele conductului celui lung.

Observăm în treacăt şi aceea că ferite de îngheţ, se pot aşeza umblători şi în locuri suterane, dacă-s destul de luminoase, pentru că acolo temperatura nu scade nici odată sub gradul 0. Asemenea se pot aşeza closete fără frică de îngheţ şi lipsite de grajduri cari stau în folosinţă, numai cât ca la aceste trebue făcute două găuri de circulaţiune în spaţiul grajdului (una în pământ şi una în tavan).

Asemenea facem şi acea observare, că la umblători de soiul acesta trebue folosită hârtie subţire — hârtie de closet — şi nu hârtie groasă, pentrucă aceasta se lipeşte şi cauzează şi stricaciuni şi spese de curăţit.

In fine atragem atenţiunea proprietarilor asupra acelei împregiurări, că zace în interesul lor propriu să nu aştepte cu adnexarea closetelor terminul statutar de 5 ani de zile, ci să adnexeze imediat după isprăvirea canalisării, adecă deodată cu facerea canalizării pentru scoaterea apelor din curte. Motivele sunt:

a) că neplăcerile cu săpăturile din curte, omul le petrece numai odată;

b) pentrucă lucrările făcute ies şi mai eftine;

c) pentrucă prin adnexarea mai târzie, se fac îndoite spese, deoarece afară de cele 3 la sută din chirie, cari trebue plătite ori legi ori nu legi umblătorile de conduct, mai trebue să plăteşti spesele curăţitului umblătorii;

d) casele a căror umblători sunt adnexate la conduct, desigur se vor închiria şi mai uşor şi mai bine, decât casele cari nu sunt legate de conductele canalizării.

Mai atragem atenţiunea proprietarilor, a căror realităţi sunt însărcinate cu datorii, că oraşul le înlesneşte împrumuturi până la 500 cor. pe termin de 10 ani de replătire fără nici un interes, însă cu asigurare.

---

cari dispreţuesc pe cel ce nu face tot aşa. Cel care se crede a fi atins culmea desvoltării omeneşti pentru că naintea lui este în stare să născocească fel de fel de »fineţe« — va să zic mofturi, ce pururea se fac în dauna altor oameni! Fiinţe mlădioase. Ai dreptate, între aceştia se găsesc foarte mulţi vestitori ai ideilor socialiste, fără să-şi dea seamă, inconştienţii de ei, că acele idei pretind înainte de toate, în practică, renunţare!

Insă dăm şi tu dreptate mie: rafinaţii ăştia ca şi primitivii ăia sunt cu totul la fel de nefolositori pentru societate. Nu le zic »elemente rele«, chiar asta nu, (afară de absolut nerespectabilele escepţii) dar de fapt, cu aceste elemente numai o mână puternică mai poate pune ceva bun la cale.

In procente: clasa întâia 48%, clasa doua 4%, clasa treia 48%.

Intâia clasă sunt »teologii«, a treia clasă sunt »iuriştii«. A doua, parcă e cu totul ignorată. Mai târziu, acestora eu le voi zice: aristocraţia intelectuală.

Vezi, vezi, am găsit şi definiţiile cerute dela tine. Pe semne, paradoxul tot nu-i pentru oricine paradox!

(Va urma).

Maxime.

Nebunii cei bătrâni sunt mai nebuni decât cei tineri.

*

Nu sunt niciodată proşti atât de supărători ca acei cari au spirit.

*

Se găseşte uneori câte un prost de spirit, dar niciodată unul cu judecată.

*

Sunt multe mijloace, cari vindecă de iubire, dar nici unul infalibil.

Din toate pasiunile violente, acel care şade mai puţin rău femeilor, e iubirea.

*

In cele dintâi pasiuni femeia iubeşte pe bărbat, iar în celelalte iubeşte iubirea.

*

Sunt puţine femei, al căror merit să dăinuiască mai mult decât frumseţea.

*

Ura noastră ţine totdeauna mai multă vreme, decât fericirea acelora pe cari îi urâm.

La Rochefoucauld.

ULTIME ŞTIRI.

Viena, 1 Iunie. In discursul adresat de archiducele *Francisc Ferdinand*, în fruntea generalităţii armatei austro-ungare, Maj. Sale Monarchului, archiducele a spus, că armata priveşte cu o admiraţie nemărginită la şeful ei suprem ca un exemplu strălucitor de datorie şi de toate virtuţile soldatului. Archiducele relevează tot ce armata şi marina datoreşte Suveranului. „Neuitându-ne de tradiţiunile glorioase ale armatei noastre — încheie Archiducele—şi totdeauna gata de-a urma cu bucurie chemării Inaltului Beliduce, reînoim în aceasta oră solemnelă jurământul credinţei neclintite, care în inima tuturor soldaţilor va afla un echou înmiit“.

Majestatea Sa Monarhul a răspuns exprimând mulţumirile sale. „Privind îndărăt asupra evenimentelor schimbăcioase, ba zguduitoare de state din cele 6 decenii, — a zis Maj. Sa — văd puterea mea armată neatinsă de fluctuaţiunile şi schimbările timpurilor, niciodată şovăind, tare în credinţa jurământului şi a împlinirei datoriei ei, gata de jertfă, pătrunsă de cea mai nobilă abnegare desine — o stâncă pe care e aşezată siguranţa Tronului Meu şi a popoarelor Mele“.

Generalii învitaţi la *dineu* s'au adunat în sălile de infanterie şi cavalerie. S'a servit masa în sala redutelor pentru 33 oaspeţi, în sala vecină 3 mese mari pentru 210 oaspeţi, în sala mică a redutelor două mese pentru 120 oaspeţi şi în sala vecină 22 mese pentru 220 oaspeţi. Impăratul a luat parte la dineu în sala redutelor, unde au mai fost serviţi 220 generali. La dreapta monarhul avea pe principele moştenitor iar la stânga pe arhiducele Leopold Salvator.

Budapesta, 1 Iunie. Ministeriul de culte a acordat o subvenţiune de 400,000 cor. din visteria statului, pentru zidirea unui nou gimnaziu săsesc în Braşov.

Lisabona, 1 Iunie. La vila Franka în Lisabona au scăpat şi fugit în oraş 12 tauri pregătiţi pentru luptele de după amiazi. Taurii se îndreptară spre gară unde surprinzându-i trenul trei dintr'ânşii au fost călcaţi şi mutilaţi Ceilalţi 9 înfuriaţi se îndreptară spre câmp unde făcură mari pustiiri. Mai multe persoane au fost rănite. In cele din urmă oferindu-se un premiu se intreprinse o adevărată goană în contra taurilor, cari fură împuşcaţi unul câte unul.

Petersburg, 1 Iunie. Deputaţii slavi din parlamentul austriac n'au fost până acuma primiţi în audienţă de Ţar. Se spune că aceasta provine din cauză că ambasadorul austro-ungar la Petersburg n'a intervenit pentru ca ei să fie primiţi şi fără această intervenţie primirea lor ar fi însemnat o atingere adusă ambasadorului.

Petersburg, 1 Iunie. Ţarul a respins propunerea primului ministru Stolypin de a primi în mod oficial pe deputaţii vienezi. Aceştia au părăsit oraşul.

Bibliografie.

Ioan Adam: „Năzuinţi“ povestiri şi „Pe lângă vată“, pilde şi glume ţărăneşti. Ambele à 1.50 cor.

A apărut »*Legenda Funigeilor*«, poem dramatic în trei acte de St. O. *Iosif* şi D. *Anghel*. Preţul 1 Leu.

Dante „Infernul“ traducere în versuri de N. Gane. Preţul 3 cor. 50 bani. plus 30 bani porto.

„Prin Vraja Dragostei“, nuvele de *Vasile Pop*, editura Minerva. Preţul C. 1·50 plus 10 fileri porto.

M. Sadoveanu „Vremuri de Bejemie“ 2 cor

Guy de Maupassant „Povestiri alese traduse de *M. Sadoveanu*. 2 cor.

Octavian Goga „Poezii“. 1 cor.

Zaharie Bârsan „Poesii“ 1 cor. 50.

Sandu (Aldea) “Cărticica Plugarului“ — 50 bani.

T. Lugojanu: „De ducă“, cor bărbătesc pe motiv poporal. Preţul 1 cor. plus 5 bani porto.

Intâiu Maiu romanţă pentru voce şi pian de *G. Fl. Freşmereanu*, dedicată d-nei Elena Dr. I. Meţianu. Preţul 1 cor. (Lei 1·20) plus 10 bani porto.

Imn festiv şi *Hora dela Plevna* coruri mixte de *G. Fl. Preşmereanu*. Preţul 1 cor. plus porto 10 bani.

„O rosă veştejită“ cu text nemţesc după Heine şi românesc de Matilda Cugler-Poni pentru voce şi pian. Preţul 1 coronă, plus 5 bani porto.

Diverse.

O anchetă originală. Ancheta aceasta a fost făcută mai zilele trecute de ziarul »Matin« în scopul de a dovedi gradul de cinste al populaţiei pariziene. In scopul acesta »Matin« a închiriat un omnibus, pe care l'a pus să circule timp de o zi pe linia regulată a tramvaielor. Un redactor făcea slujba de conductor, altul de controlor. Cel dintâiu se făcea uituc, nebăgător de seamă şi cerea dela puţini călători taxa cuvenită. Mai întâi omnibusul a fost pus să circule pe linia Villette-Saint-Sulpice, pe care maioritatea călătorilor o formează muncitorii. Omnibusul se umple şi falşul conductor nu ceru taxă dela nimeni. Dar asta nu ţinu mult. Un muncitor începu să facă gură, să-l înjure că trebue să stea un sfert de ceas cu banii în mână, alt muncitor zise cu milă: »De bună seamă bietul om e începător, trebue să-l ajutăm, ca să n'aibă neplăceri cu controlorul«. Şi aproape toţi îşi plătiseră taxa de 15 b. Dar la control se dovedi totuşi un deficit de 75 bani. Prin urmare cinci pasageri nu fuseseră oameni cinstiţi.

Al doilea drum fu pe linia Madeleine —Basillo, pe care cea mai mare parte a călătorilor sunt burghezi cu dare de mână. Un sfert dintre aceştia au profitat de nedeprinderea şi tândăleala prefăcută a conductorului şi n'au plătit taxa.

După »Matin«, contingentul cel mai mare al pasagerilor »necinstiţi« îl formează femeile. Conductorul-ziarist observă cu plăcere cum le strălucea cocoanelor ochii de bucurie că putuseră să păcălească societatea cu câţiva gologani. Multe se dădeau jos din vagon mai înainte de a ajunge până unde voiau să meargă, numai ca să poată scăpa să nu li-se ceară taxa cuvenită.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Maiu st. n. și până în 1 Oct. st. n. 1908.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·46 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·30 min. séra.
IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10·26 m. séra.

Dela Brașov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·20 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 12·00 m. p. m.
III. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
IV. Tren mixt la órele 7·47 séra.*
*) (care circulă numai la Predeal).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu-Bereczk și Ciuc-Ghimes:

I. Trenul de pers. la óra 5.15 min. dim.*
II. Trenul mixt la óra 8·41 min. a. m.*
III. Trenul de per. la óra 3·05 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tren de pers. la órele 7·00 m. séra.*
(* au legătură numai la Szepszi-Szt.-György).

Dela Brașov la Zĕrnescĭ (gara Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 8·40 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 4·16 min. p. m.
III. Tren. mixt la óra 9·46 séra.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

I. Tren acc. p. Arad la órele 4·52 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 7·12 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiŭ la ó. 2·09 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 8·50 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Brașov:

I. Tren. de pers. la óra 7·28 min. dimin. (numai dela Predeal).
II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiiu și Cluj).
III. Trenul pers., la óra 4·55 m. p. m.
IV. Trenul mixt. la óra 9·18 min. séra.

Dela Bereczk-Kezdi-Oșorheiu și Ciuc-Ghimes la Brașov:

I. Trenul de persóne la óra 8.16 m. dim.* (are legătură cu Ciuc-Sereda)
II. Trenul de pers. la óra 1·59 m. p. m.*
III. Trenul mixt, la óra 6·33 m. séra.*)
IV. Tren mixt, la órele 10·08 m. séra.
(* au legătură cu Ciuc-Gyimes).

Dela Zĕrnescĭ la Brașov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·12 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·39 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 7·07 séra.

Notă. Incepând cu 1 Iunie intră în circulațiune trenul direct Arad-Budapesta și trenul accelerat de dimineață Brașov-Budapesta.